

15.1.65, יום ו'

קראתי ב"דבר" הבוקר מדוע ש. שלום מתנגד לוועדת חקירה, וכחבתי חשובה

לש. שלום ב"דבר".

נקודת האחיזה לפעולתי היתה אוריינסציה על ב.ג. אבא שלו (של כהן)

היה לו כשרון לנחש מחשבות הזולת, וידע איך להגיב על מעשה זה או אחר.

הרוסים בקשו שהיהודים יהיו לויאליים להם, אביו הסכים עם עליתו לארץ, נרקמו

יחסים טובים עם הרוסים. הוציאו עהון בשם "אחוד" ברומנית, ונדפס בבית דפוס

של הטפלגה הקומוניסטית הרומנית, היו במפלגה זו קומץ יהודים, גויים לא היו

קומוניסטים. נתקיימה פגישה עם ווישינסקי, מלונובסקי וגוביקוב, אבא פזהיר

אח בנו כי ווישינסקי הוא רוצח גדול, אם כי בהליכותיו עם אנשים היה נעים.

ווישינסקי נהן להם שיעור בציוניות: האנגלים שחלו בחנועה הציונית סוכנים

בריסים: וויצמן, שרת, משה סנה (קליינבוים אז) ומנחם לוביאנקר. אבא ביקש מהם

תמיכה בציוניות ווישינסקי הבטיח. זה היה בשנת 1946, כשאני הייתי בפריס.

ווישינסקי אמר אם כי אומר בפריס דברים שהם מצפים להם - יתנו תמיכתם לציוניות.

אבא הכתיב לו אז מה שאני אומר להגיב בפריס. חיכו בציפיה ובחרדה לנאומי.

קיבלו איזנער ווארט, וקראו הנאום כמעט מה שאביו הכתיב לו. ווישינסקי הודיע

דרך גוביקוב, שהם יתנו הצהרה פרו ישראלית. ביקשו שאבא יודיע לי שיתמכו בכל

כסף למאבק. הוא ואביו ניסו להודיע לי דרך משה אורבובך סכפר גלעדי וגם

ישראל שיינבוים מגליל-ים, שהציג עצמו כשליח ב.ג. הוא היה מרכז "דרור הבונים".

אז הופיע ביאסי משה סנה - מחי? נדמה לו בשנת 1947 והתנגד לכל מה שאבא והוא

עושים - התנגד לקשר עם הרוסים. היה ביאסו בבית כהן שני ימים אחר כך בא עוד פעם

בעוד שבועות אחדים.

(מענו: רחוב ליאון בלום 2, חיפה, טלפון 68909).

16.1.65, יג' שבט

בבוקר בעשר אספה בנחניה. אולם לא גדול אבל כלא בפנים ובחוץ. אחרי דברי חברים שאלו והביעו דעתם, רובם נגד ועדה חקירה ונחמסכו ע"י רוב הנאספים.

כתבתי אספה חשובה לפי שלוב על רשימתו שהופיעה אהכול ב"דבר" "מדוע

אני נגד".

ב-4.30 בא אצלי דינור. סיפר לי על כבודתו. מדפיס עכשיו ספר חסדי א

על ישראל בגולה ודבר גם על "הפרשה", טען במעט כל טענות ש. ילוב. נמתי לו

הרשימה של שלום ואמרתי לו שיקרא מחר חשובתי.

בעבור טעה בא אצלי גורדונוב. עלה ארצה לפני חודש ממוסקבה. יפ לו מה

אחיה. נמשחי אהו במוסקבה בשנת 1923, כשהיה עוד צעיר כמובן. לדבריו הכשר

החדש (שלאחר חרושצוב) ימשיך ביתר חופש, ביחוד התחשבות עם צרכי המון. הביא

לי סיר עברי שכתב אחד ממכריו, הוא שורף חשירות שהוא כותב ממשע שטא ימצאו

זאת אצלו. אבל חוקרי עברית לא יהודים, דורשים לימוד העברית. חזכיר שם צרטלי.

אידיש לא, אבל עברית היא לשון מדינת ישראל. כותבים בעתונים ספרותיים על

הספרות העברית. הנוער היהודי לוחט באהבה ובהתענינות בישראל. מקשיבים לקול-ישראל,

יודעים כל מה שנעשה שם. מבצע סיני עורר התלהבות אצל היהודים וביהוד אצל

הנוער. אם יתנו לצאה - אינו יודע. רוצים לצאת לא רק יהודים, גם לכים

וליסאים. שונאים את הרוסים. גם התנועה הלאומנית האוקריינית (כהמשך מליון)

מתחזקת מתוך שנאה לרוסיה. גם בקרב המוסלמים באסיה מתעורר הרגש הלאומי

הצנתורכי.

- כא הדי. הוא מר גפש.

הוא דיבר עם מונטור. הוא היה

מוכן לעבוד גם בעד המדרשה וגם בעד האוניברסיטה, אבל הוא נעלב על ידי ההודעה

כאילו נשכר לאוניברסיטה. הוא ממציא בי לכתוב לו, גם מאיץ לכתוב שורות אחדות

לרוזנצפט - לקרוא עשרים שנות בלזן ברגן.

17.1.65, יום א', יד' כבש

באה אצלי דינה וורט, סגן אלוף, ממקדח חן, שמעלה בשנה האחרונה בחוף

השנהב עם צוות בנות לחקמת נחל-בנות אמריקני. היו אתה עם שש בנות, קצינות

עובדות בקרב בנות המקום. בתחילה היתה בוונחה להקים חן - צבא בנות, אבל שם

יעצו לה לסגל בבנות הכפרים. גייסו מתנדבות בנות 16-18. הדרך הצעיר צמא לדעת

יותר מאשר בישראל. גם בכפרים. - הצדפתים מועלים שם? - כן, בצבא ובכלכלה.